

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23; tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Poczta 11, tel. 28-57 i 28-58; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 363. Zarządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 28 listopada 1935 r. w sprawie nadania umowie zbiorowej z dnia 17 czerwca 1935 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich robót brukarskich w Poznaniu i w niektórych miejscowościach podmiejskich.

Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 4 grudnia 1935 r. Nr. 88, poz. 548).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 4 grudnia 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o uregulowaniu ceny cukru. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 4 grudnia 1935 r. Nr. 88, poz. 551).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 4 grudnia 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o wyznaczeniu i rozdziale kontyngentu oraz określeniu zapasu cukru na okres kampanijny 1935/36. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 4 grudnia 1935 r. Nr. 88, poz. 552).

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

363.

ZARZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 28 listopada 1935 r.

w sprawie nadania umowie zbiorowej z dnia 17 czerwca 1935 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich robót brukarskich w Poznaniu i w niektórych miejscowościach podmiejskich.

Na podstawie § 2 rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych i załatwianiu zatargów zbiorowych pracy (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1456) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Nadaję moc powszechnie obowiązującą dla wszystkich robót brukarskich na terenie m. Poznania oraz w następujących miejscowościach podmiejskich: Malta, Starołęka, Luboń, Żabikowo, Kobylepole, Chartowo, Zogrze, Ławica, Fabianowo, Kotowo, Naramowice, Gołeczewo, Piętkowo, Świerczewo, Morasko, Strzeszyn, Junikowo i Minikowo — umowie zbiorowej, zawartej w Poznaniu w dniu 17 czerwca 1935 r. pomiędzy Cechem Brukarskim na Województwo Poznańskie w Poznaniu a Centralnym Związkiem Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce Sekretarjat Okręgowy w Poznaniu.

Tekst umowy został ogłoszony przy obwieszczeniu Ministra Opieki Społecznej z dnia 18 września 1935 r. (Monitor Polski Nr. 227, poz. 265).

§ 2.

Umowa wymieniona w § 1 zostaje wciągnięta do rejestru umów zbiorowych powszechnie obowiązujących.

§ 3.

Przeglądanie akt rejestrowych Ministerstwa Opieki Społecznej dozwolone jest każdemu w godzinach urzędowych. Pracodawcy i pracownicy, dla których umowa wymieniona w § 1 jest na mocy rozporządzenia niniejszego obowiązująca, mogą żądać odpisów od stron, które umowę zawarły, za zwrotem kosztów.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) Wł. Jaszczolt.

—oOo—

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 3 grudnia 1935 r.

o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu wyznacza corocznie w drodze rozporządzenia na czas od 1 października danego roku do 30 września roku następnego (okres kampanijny) ogólny kontyngent wewnętrzny cukru, t. j. ogólną ilość cukru, jaka może być wprowadzona przez cukrownie na rynek wewnętrzny z produkcji tego okresu kampanijnego, na który kontyngent jest wyznaczony, za opłatą podatku spożywczego od cukru według stawki, przewidzianej w przepisach podatkowych dla cukru kontyngentowego, sprzedawanego w kraju.

(2) Ogólny kontyngent wewnętrzny będzie wyznaczany w wysokości przewidywanego zbytu na rynku wewnętrznym, z uwzględnieniem remanentów cukru z kontyngentów wewnętrznych według stanu w cukrowniach z dnia 30 września ostatniego zakończonego okresu kampanijnego.

Art. 2. (1) Za podstawę przy podziale ogólnych kontyngentów przyjmuje się rejon produkcji, obejmującą jedną lub więcej cukrowni łącznie z gospodarstwami rolnymi, plantującymi dla tych cukrowni buraki cukrowe.

(2) Minister Skarbu w drodze rozporządzeń, wydawanych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu, będzie określał rejon produkcji, zaliczając równocześnie cukrownie do poszczególnych rejonów.

Art. 3. (1) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu dokona corocznie w drodze rozporządzenia podziału ogólnego kontyngentu wewnętrznego na kontyngenty rejonowe.

(2) Jeżeli ogólny kontyngent wewnętrzny, wyznaczony na dany okres kampanijny, będzie równy lub niższy od ogólnego kontyngentu wewnętrznego z poprzedniego okresu kampanijnego, to całość wyznaczonego kontyngentu, po potrąceniu kontyngentów tych cukrowni, które utraciły prawo do udziału w kontyngentach rejonowych, oraz tych, o których mowa w art. 4 ust. (1) lit. b), zostanie podzielona stosunkowo do rejonowych kontyngentów wewnętrznych z ostatniego okresu kampanijnego z uwzględnieniem przepisu art. 7 ust. (2).

(3) Nadwyżka wyznaczonego ogólnego kontyngentu wewnętrznego ponad ilość, o której mowa w ust. (2), będzie dzielona pomiędzy rejon produkcji przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu, w myśl przepisów, wydawanych przez Radę Ministrów na okresy nie krótsze, niż 5 kolejno po sobie następujących okresów kampanijnych.

(4) Niezależnie od przepisów, zawartych w ust. (2) i (3), kontyngenty rejonowe ulegać będą zmianom, wynikającym ze zmian w określaniu rejonów produkcji i zaliczaniu cukrowni do poszczególnych rejonów (art. 2 ust. (2)).

Art. 4. (1) Do udziału we właściwych kontyngentach rejonowych są uprawnione: a) cukrownie czynne w okresie kampanijnym, poprzedzającym okres, na który kontyngent jest wyznaczony, oraz b) cukrownie nieczynne w tymże

okresie, w przypadkach, które określa Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu w drodze rozporządzenia.

(2) Przyznanie uprawnień do udziału w kontyngencie rejonowym cukrowniom, nieposiadającym uprawnień do udziału w kontyngentach, może nastąpić tylko o tyle, o ile Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu dokona odpowiedniego przydziału z nadwyżki ogólnego kontyngentu wewnętrznego, o której mowa w art. 3 ust. (3).

Art. 5. (1) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu dokona corocznie w drodze rozporządzenia z rejonowych kontyngentów wewnętrznych prowizorycznego przydziału kontyngentów cukrowniom, uprawnionym do udziału w kontyngencie rejonowym.

(2) Do przydziału, o którym mowa w ustępie poprzedzającym, będą miały odpowiednie zastosowanie przepisy art. 3 ust. (2) i (3).

(3) Cukrowniom, którym w myśl art. 4 ust. (2) zostaną przyznane uprawnienia do rejonowego kontyngentu wewnętrznego, kontyngenty prowizoryczne na pierwszy okres kampanijny wyznaczy Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu według swego uznania.

(4) Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do cukrowni, o których mowa w art. 4 ust. (1) lit. b).

(5) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu może, poczynając od kampanji 1941/42, zmieniać co lat 3 według swego uznania wysokość udziałów poszczególnych cukrowni w kontyngentach rejonowych, niezależnie od przepisów, zawartych w ust. (1) — (4) artykułu niniejszego.

Art. 6. (1) Jeżeli do dnia 1 marca cukrownia nie zawiadomi Ministerstwa Skarbu, iż zakontraktowała buraki w ilości odpowiadającej przyznanemu jej udziałowi w rejonowym kontyngencie wewnętrznym z zachowaniem przepisów art. 17, Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu zadecyduje o całości lub części kontyngentu, odpowiadającej ilości niezakontraktowanych buraków, według swego uznania.

(2) Jeżeli jednak cukrownia w terminie do dnia 1 marca zawiadomi, iż zaproponowała plantatorom na obowiązujących ją warunkach (art. 17) zawarcie umów o pełną ilość buraków, wynikającą z przydzielonego jej kontyngentu, a niezakontraktowanie przez nią odpowiedniej ilości buraków nastąpiło wskutek niepodpisania przez plantatorów zaproponowanych im umów, to w przypadku, gdy przydzielony cukrowni kontyngent: a) nie został pokryty w części, cukrownia zatrzymuje niepokrytą część kontyngentu i może przydzielić ilość buraków, wynikającą z tej części kontyngentu, innym plantatorom, gdy zaś b) nie został pokryty w całości, to kontyngent ten ulega stosunkowemu podziałowi pomiędzy wszystkie pozostałe cukrownie z tem zastrzeżeniem, że cukrownie te przydzielą plantatorom ilość buraków, odpowiadającą przydzielonemu tą drogą kontyngentowi.

(3) Zmiany, wynikające z zastosowania ust. (1), nie mają wpływu na przydział prowizorycznych kontyngentów rejonowych w następnym okresie kampanijnym.

(4) Kontyngenty wewnętrzne, przyznane poszczególnym cukrowniom prowizorycznie w trybie art. 5, zostaną uznane przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu za ostateczne na dany okres kampanijny po otrzymaniu przez Ministerstwo Skarbu zawiadomienia cukrowni o zawarciu pomiędzy cukrowniami i plantatorami odpowiednich umów w sprawie wyprodukowania, dostawy i odbioru buraków oraz zapłaty za nie w danym okresie kampanijnym w takiej ilości, jaka odpowiadać będzie przydziałom